Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani), judecător Negurița Veaceslav Dosarul nr. 3r-409/26 (2-26051884-02-3r-15062026)

D E C I Z I E

15 octombrie 2026 municipiul Chişinău

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

În componența:
Preşedintelui completului, judecătorul Mîra Ghenadie
Judecătorilor Bostan Angela și Ghedrovici Nicolae

soluționând, fără ședință de judecată, recursul declarat de SA „Anchir" împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 22 mai 2026, emisă în cadrul cauzei intentate la acțiunea în contencios administrativ depusă de SA „Anchir" împotriva Agenției Geodezie, Cartografie și Cadastru, IP „Cadastrul Bunurilor Imobile", terți Agenția Proprietății Publice și „Sigiliu Lux" SRL cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil,

C O N S T A T Ă :

Circumstanțele cauzei:

La 27 aprilie 2026, SA „Anchir" s-a adresat cu acțiune în contencios administrativ împotriva Agenției Geodezie, Cartografie și Cadastru, IP „Cadastrul Bunurilor Imobile", terți Agenția Proprietății Publice și „Sigiliu-Lux" SRL cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 5 mai 2026 a fost stabilit un termen pentru înlăturarea neajunsurilor și anume prezentarea dovezii împuternicirilor reprezentantului - Sloninov Sergiu de a acționa în numele „Anchir" S.A. cu dreptul de a semna acțiunea.

La 9 mai 2026, Sloninov Sergiu a depus o cerere prin care a invocat existența unui „conflict de interese" cu administratorul insolvabilității/lichidatorul Jerebțov Anton, el fiind împuternicit prin Procesul verbal nr. 13 al Comitetului Creditorilor (f.d. 62-63), astfel consideră că ultimul dispune de dreptul de a înainta acțiuni în numele „Anchir" S.A., iar cererea este semnată cu semnătură electronică.

Soluția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 22 mai 2026, s-a declarat inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ depusă de către Sloninov Sergiu în interesele SA „Anchir” împotriva Agenției Geodezie, Cartografie și Cadastru, IP „Cadastrul Bunurilor Imobile”, terți Agenția Proprietății Publice și „Sigiliu-Lux” SRL cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil.

S-a explicat potențialului reclamant că, declararea acțiunii ca inadmisibilă conform art. 207 alin. (4) Cod administrativ, nu exclude posibilitatea adresării repetate în judecată a aceluiași reclamant cu aceeași acțiune.

Calea de atac exercitată:

Nefiind de acord cu încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 22 mai 2026, la 3 iunie 2026, SA „Anchir” a declarat recurs prin care a solicitat admiterea recursului, casarea încheierii contestate cu emiterea unei noi decizii prin care acțiunea să fie declarată admisibilă și transmiterea cauzei instanței de fond pentru judecarea fondului.

În motivarea cererii de recurs, partea recurentă a invocat că prima instanță a apreciat eronat lipsa împuternicirilor lui Sergiu Sloninov de a semna și depune acțiunea în numele SA „Anchir”, examinând această chestiune exclusiv prin prisma art. 88 din Legea insolvabilității nr. 149/2012, fără a analiza temeiul juridic efectiv invocat pentru justificarea reprezentării, și anume art. 201 alin. (1) și (2) din Codul civil.

În acest sens, recurenta a susținut că Sergiu Sloninov a fost desemnat reprezentant al societății prin hotărârea Comitetului creditorilor, consemnată la punctul F al procesului-verbal nr. 13 din 30 decembrie 2025, care, în interpretarea sa, valorează procură în condițiile art. 201 din Codul civil, fără a fi necesară acordarea unor împuterniciri suplimentare de către lichidator. A argumentat că, prin atribuțiile de supraveghere și control exercitate asupra activității lichidatorului, Comitetul creditorilor poate fi calificat, din perspectivă funcțională, drept organ de supraveghere în sensul normei menționate. Recurenta a precizat că această calificare se întemeiază pe interpretarea conform scopului legii și pe analogia legii, iar mandatul acordat privește exclusiv reprezentarea procedurală și apărarea drepturilor masei debitoare, fără a conferi dreptul de dispoziție asupra bunurilor societății ori de asumare a unor obligații patrimoniale în numele acesteia.

Totodată, a invocat existența unui conflict de interese direct și actual al lichidatorului Anton Jerebțov, căruia, potrivit ordonanței de punere sub învinuire din 5 august 2021, i se impută săvârșirea unor infracțiuni prin care ar fi fost prejudiciată însăși SA „Anchir”. În opinia recurentei, condiționarea introducerii acțiunii de voința lichidatorului ar împiedica apărarea efectivă a patrimoniului societății, întrucât litigiul

privește acte legate de conduita imputată acestuia.

Recurenta a mai susținut că prima instanță a aplicat greșit art. 207 alin. (2) lit. h) din Codul administrativ, deoarece neajunsul indicat prin încheierea din 5 mai 2026 ar fi fost înlăturat în termen. Astfel, prin comunicarea din 9 mai 2026 au fost prezentate procesul-verbal al Comitetului creditorilor și actul de împuternicire, precum și ordonanțele PCCOCS din 27 ianuarie 2026 și 2 februarie 2026 privind recunoașterea lui Sergiu Sloninov ca reprezentant al societății în cauza penală, respectiv recunoașterea societății ca parte civilă. Prin urmare, a apreciat că nu era întrunită condiția neînlăturării neajunsurilor în termen, iar, potrivit art. 213 din Codul administrativ, acțiunea trebuia considerată depusă la data inițială.

Referitor la ordonanța PCCOCS din 27 ianuarie 2026, recurenta a arătat că același act de împuternicire a fost acceptat de procuror în temeiul art. 201 din Codul civil, în timp ce prima instanță i-a refuzat efectele fără a examina raționamentul respectiv. Deși a recunoscut că ordonanța procurorului nu are autoritate de lucru judecat asupra instanței de contencios administrativ și că reprezentarea în cele două proceduri este distinctă, a susținut că omisiunea analizării acestui argument afectează coerența aplicării legii și securitatea raporturilor juridice.

De asemenea, a criticat referirea primei instanțe la cauza SRL „Filatura Ungheni” împotriva Serviciului Fiscal de Stat, soluționată prin decizia Curții de Apel Centru din 10 martie 2025, invocând lipsa similitudinii dintre circumstanțele și temeiurile juridice ale celor două litigii. Potrivit recurentei, în cauza menționată nu fusese analizată aplicabilitatea art. 201 din Codul civil și nici existența unui conflict de interese al lichidatorului, astfel încât soluția respectivă nu putea fi transpusă asupra prezentei cauze fără examinarea acestor particularități.

În continuare, recurenta a reproșat instanței neexaminarea distinctă a pretențiilor privind constatarea nulității absolute a deciziei registratorului din 11 decembrie 2017. A susținut că regimul juridic al nulității absolute impunea o verificare mai riguroasă și proporțională a împuternicirilor reprezentantului, precizând totuși că acest regim nu înlătură cerința unei reprezentări procesuale corespunzătoare.

Poziția intimaților pe marginea recursului:

Respectând principiul contradictorialității, în conformitate cu prevederile art. 38 din Codul administrativ, înaintea emiterii unei soluții, participanților la proces li s-a oferit posibilitatea de a-și expune punctul de vedere asupra recursului depus în prezenta cauză.

Astfel, la 28 iulie 2026, Agenția Geodezie, Cartografie și Cadastru a depus referință asupra recursului declarat de SA „Anchir”, solicitând respingerea recursului ca neîntemeiat, cu menținerea încheierii instanței de fond.

La 29 iulie 2026 și IP „Cadastrul Bunurilor Imobile” a depus referință asupra cererii de recurs prin care a solicitat respingerea cererii de recurs și menținerea încheierii instanței de fond.

Verificarea termenului de declarare a recursului:

În conformitate cu art. 241 din Codul administrativ, „*încheierile primei instanțe și ale instanței de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărâre, în cazurile prevăzute de prezentul cod și de alte legi. Încheierile primei instanțe și ale instanței de apel care nu se contestă separat cu recurs pot fi contestate odată cu fondul, dacă prezentul cod sau alte legi nu prevăd pentru încheierile judecătorești nicio cale de atac. Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătorești se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva*”.

Potrivit art. 242 din Codul administrativ, „*recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătorești împreună cu dosarul judiciar instanței competente să soluționeze recursul*”.

Prevederile art. 236 din cap. III în cartea a treia din Codul administrativ reglementează temeiurile de inadmisibilitate a cererii de apel, corespunzător prin prisma prevederilor art. 241 alin. (3) din Codul administrativ și cererii de recurs.

În conformitate cu prevederile art. 236 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, „*instanţa de apel examinează din oficiu admisibilitatea apelului. Dacă este inadmisibil, apelul se declară ca atare printr-o încheiere susceptibilă de recurs*. *Apelul (recursul) se declară inadmisibil, în special când: a) hotărârea în fond nu poate fi contestată cu apel; b) apelul este depus în mod repetat; c) apelul este depus de o persoană neîmputernicită; d) apelul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art. 232 alin. (1); e) motivarea apelului nu a fost depusă sau a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 232 alin. (2); f) cererea de apel nu corespunde cerinţelor stabilite la art.233 alin.(1) şi (2) şi art.234 alin. (1) şi apelantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanţa de judecată*”.

Completul judiciar stabilește că Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani) a emis încheierea recurată la 22 mai 2026, fiind recepționată de partea recurentă la 26 mai 2026 (f.d.82). Prin urmare, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ apreciază recursul declarat de SA „Anchir” la 3 iunie 2026, ca fiind depus în termenul prevăzut de Lege.

La fel, se reține că, recursul depus conține motivarea temeiurilor de fapt și de drept pe care recurentul își întemeiază pretențiile.

Totodată, se atestă că, recurenta a prezentat dovada achitării taxei de timbru în sumă de 200 lei, în conformitate cu prevederile art. 2 al Legii taxei de stat nr. 213 din 31 iulie 2023.

Aprecierea instanței de recurs:

Studiind recursul declarat şi materialele cauzei, Colegiul consideră că recursul urmează a fi respins ca neîntemeiat, cu menţinerea încheierii instanţei de fond, reieşind din considerentele ce succed.

Conform art. 243 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ, „*examinând recursul împotriva încheierii judecătoreşti, instanţa adoptă una dintre următoarele decizii: respinge recursul*”.

Alineatul (3) al aceluiași articol prescrie că, „*decizia prin care se soluţionează recursul împotriva încheierii judecătoreşti se motivează în scris*”.

Astfel, actele cauzei atestă că, la 27 aprilie 2026, SA „Anchir” s-a adresat cu acțiune în contencios administrativ împotriva Agenției Geodezie, Cartografie și Cadastru, IP „Cadastrul Bunurilor Imobile”, terți Agenția Proprietății Publice și „Sigiliu-Lux” SRL cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 5 mai 2026 a fost stabilit un termen pentru înlăturarea neajunsurilor și anume prezentarea dovezii împuternicirilor reprezentantului - Slononinov Sergiu de a acționa în numele „Anchir” S.A. cu dreptul de a semna acțiunea.

La 9 mai 2026, Soloninov Sergiu a depus o cerere prin care a invocat existența unui „conflict de interese” cu administratorul insolvabilității/lichidatorul Jerebțov Anton, el fiind împuternicit prin Procesul verbal nr. 13 al Comitetului Creditorilor (f.d. 62-63), astfel consideră că ultimul dispune de dreptul de a înainta acțiuni în numele „Anchir” S.A., iar cererea este semnată cu semnătură electronică.

Prima instanță, prin încheierea din 22 mai 2026 a declarat inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ depusă de către Sloninov Sergiu în interesele SA „Anchir” împotriva Agenției Geodezie, Cartografie și Cadastru, IP „Cadastrul Bunurilor Imobile”, terți Agenția Proprietății Publice și „Sigiliu-Lux” SRL cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil, în temeiul art.207 alin.(2) lit. h) Cod administrativ.

Nefiind de acord cu încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 22 mai 2026, la 3 iunie 2026, SA „Anchir” a declarat recurs prin care a solicitat admiterea recursului, casarea încheierii contestate cu emiterea unei noi decizii prin care acțiunea să fie declarată admisibilă și transmiterea cauzei instanței de fond pentru judecarea fondului.

În condițiile cauzei, Completul judiciar apreciază ca fiind întemeiată încheierea instanței de fond din 22 mai 2026, din considerentele ce succed.

În conformitate cu prevederile art.189 alin.(1) Cod administrativ, *orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ.*

Art.211 din Codul administrativ prevede că, *(1) În cererea de chemare în judecată se indică:*

a) instanţa la care a fost depusă;

b) numele şi prenumele sau denumirea reclamantului, domiciliul sau sediul acestuia; dacă reclamantul este o persoană juridică, se indică datele bancare şi codul fiscal;

c) numele şi prenumele reprezentantului legal sau împuternicit şi adresa lui, în cazul în care cererea se depune de un reprezentant;

d) denumirea pîrîtului în calitate de autoritate publică şi sediul acesteia;

e) pretenţiile reclamantului;

f) circumstanţele de fapt şi de drept pe care reclamantul îşi întemeiază pretenţia;

g) enumerarea tuturor probelor pe care reclamantul le deţine şi le poate prezenta;

h) datele despre respectarea procedurii prealabile, dacă o astfel de procedură este prevăzută de lege.

(2) Cererea de chemare în judecată se semnează de reclamant sau de reprezentantul lui legal ori împuternicit.

(3) Cererea de chemare în judecată poate cuprinde şi alte date importante pentru soluţionarea cauzei, precum şi demersurile reclamantului.

Potrivit art. 212 alin.(1) Cod administrativ, *la cererea de chemare în judecată se anexează:*

a) copia actului administrativ contestat şi copia deciziei cu privire la cererea prealabilă, dacă legea prevede o astfel de procedură;

b) copia actului de identitate al reclamantului persoană fizică sau extrasul din Registrul de stat al persoanelor juridice, dacă reclamantul este persoană juridică;

c) documentul care confirmă împuternicirile reprezentantului legal sau împuternicit;

d) copii de pe cererea de chemare în judecată şi de pe toate înscrisurile anexate, într-un număr egal cu numărul de participanţi la proces;

e) dovada achitării taxei de stat şi/sau a taxei de timbru, în cazurile prevăzute în Legea taxei de stat nr.213/2023.

Conform art. 213 Cod administrativ, *dacă cererea de chemare în judecată nu corespunde prevederilor art.211 alin.(1) şi (2) şi ale art.212 alin.(1), judecătorul stabileşte reclamantului un termen pentru înlăturarea neajunsurilor. Dacă reclamantul a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanţă, cererea se consideră depusă la data iniţială.*

Potrivit art. 207 alin. (1) și (2) lit. h) din Codul administrativ, *(1) Instanţa verifică din oficiu dacă sînt întrunite condiţiile pentru admisibilitatea unei acţiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acţiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs. (2) Acţiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special cînd: cererea de chemare în judecată nu corespunde cerinţelor prevăzute la art.211 alin.(1) şi (2) şi art.212 alin.(1) şi reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul*

stabilit de instanţa de judecată.

Raportînd cadrul legal la circumstanțele faptice ale pricinii, Completul de contencios administrativ al Curții de Apel Centru relevă că, instanţa de fond la adoptarea încheierii din 22 mai 2026, fiind investită cu obligația de verificare din oficiu a întrunirii condițiilor de admisibilitate a unei acţiuni în contenciosul administrativ corect a concluzionat necesitatea declarării ca fiind inadmisibilă a acțiunii în contencios administrativ înaintată de SA „Anchir”, la fel fiind juste și concluziile formulate în încheierea din 5 mai 2026 prin care a fost stabilit termen reclamantului pentru înlăturarea neajunsurilor statuate în încheiere și anume prezentarea dovezii împuternicirilor reprezentantului - Slononinov Sergiu de a acționa în numele „Anchir” S.A. cu dreptul de a semna acțiunea.

La caz, Completul judiciar reține că problema supusă verificării în ordine de recurs privește existența împuternicirilor persoanei care a semnat și depus cererea de chemare în judecată în numele SA „Anchir”, aflată în procedura falimentului. Soluționarea acestei chestiuni precedă examinarea legalității actelor administrative contestate, întrucât învestirea instanței presupune exprimarea voinței procesuale a persoanei juridice prin reprezentantul său legal sau printr-o persoană împuternicită în condițiile legii.

Din interpretarea coroborată a art. 211 alin. (2), art. 212 alin. (1) lit. c) și art. 213 din Codul administrativ rezultă că nu este suficientă indicarea unei persoane în calitate de reprezentant și prezentarea unui înscris intitulat act de împuternicire. Documentul depus trebuie să provină de la persoana sau organul competent să acorde mandatul și să confirme dreptul de a semna și introduce acțiunea în numele reclamantului. În consecință, verificarea împuternicirilor presupune aprecierea efectelor juridice ale înscrisurilor prezentate, iar nu doar constatarea existenței lor materiale la dosar.

În conformitate cu art. 75 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, aplicabil complementar în temeiul art. 195 din Codul administrativ, procesele persoanelor juridice se susțin prin organele lor de administrare, care acționează în limitele competențelor atribuite, precum și prin reprezentanții împuterniciți potrivit legii. În cazul lichidării persoanei juridice, reprezentarea intereselor acesteia se realizează de către lichidatorul desemnat în condițiile legii.

Regimul reprezentării unei persoane juridice aflate în procedura insolvabilității este concretizat prin Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012. Astfel, potrivit art. 75 alin. (1) lit. a), din momentul intentării procedurii de insolvabilitate, activitatea organelor de conducere ale debitorului se suspendă. Totodată, art. 88 alin. (4) stabilește că, după ridicarea dreptului de administrare, debitorul este reprezentat de administratorul insolvabilității/lichidator, care îi conduce și activitatea comercială, iar mandatul reprezentantului debitorului se reduce la reprezentarea intereselor acționarilor/asociaților.

Prin urmare, trebuie distins între reprezentarea societății insolvabile în

raporturile sale juridice și reprezentarea intereselor acționarilor/asociaților ori ale creditorilor în cadrul procedurii de insolvabilitate. Atribuțiile reprezentantului debitorului prevăzute la art. 88 alin. (3) din lege nu conferă, prin ele însele, un drept general de a introduce în numele societății acțiuni în afara acestei proceduri.

În prezenta cauză, Sergiu Sloninov își întemeiază dreptul de reprezentare pe hotărârea Comitetului creditorilor SA „Anchir", consemnată în procesul-verbal nr. 13 din 30 decembrie 2025. Or, competența acestui organ trebuie determinată prin raportare la dispozițiile speciale care îi reglementează activitatea.

Potrivit art. 61 alin. (1) din Legea insolvabilității, Comitetul creditorilor reprezintă interesele creditorilor în perioada dintre adunări și supraveghează activitatea administratorului insolvabilității/lichidatorului. În același timp, alin. (3) al acestui articol prevede expres că acesta nu reprezintă societatea insolvabilă, ci acordă sprijin administratorului insolvabilității/lichidatorului în gestionarea debitorului, limitându-și activitatea la adoptarea hotărârilor asupra problemelor atribuite prin lege.

În aceste condiții, atribuțiile de supraveghere a lichidatorului și de protejare a intereselor creditorilor nu se confundă cu dreptul de reprezentare a persoanei juridice debitoare. În lipsa unei competențe legale de reprezentare a societății în prezentul raport procesual, Comitetul creditorilor nu putea conferi unui terț, prin propria hotărâre, dreptul de a semna și depune acțiunea în numele SA „Anchir".

Referitor la invocarea art. 201 alin. (1) și (2) din Codul civil, Completul judiciar reține că norma permite organului suprem al persoanei juridice sau organului ei de supraveghere să împuternicească un terț pentru executarea hotărârii adoptate, inclusiv în situația unui conflict de interese al administratorului. Aplicarea acestei norme presupune însă ca împuternicirea să provină de la unul dintre organele persoanei juridice indicate de legiuitor.

Comitetul creditorilor constituie un organ al procedurii de insolvabilitate, ale cărui competențe sunt stabilite prin legea specială. Faptul că exercită supravegherea activității lichidatorului nu îi atribuie calitatea de organ de supraveghere al societății în sensul art. 201 din Codul civil. Interpretarea funcțională propusă de recurentă ar conduce la înlăturarea regulii exprese cuprinse în art. 61 alin. (3) din Legea insolvabilității și la recunoașterea unei competențe de reprezentare pe care această dispoziție o exclude.

Nici recurgerea la analogia legii, în sensul art. 6 din Codul civil, nu justifică o asemenea concluzie. Analogia presupune existența unei situații nereglementate, pe când, în speță, atât reprezentarea debitorului după ridicarea dreptului de administrare, cât și limitele atribuțiilor Comitetului creditorilor sunt reglementate expres. Interpretarea normelor nu poate avea ca rezultat atribuirea unei competențe contrare delimitării stabilite prin lege.

Împrejurarea că mandatul acordat lui Sergiu Sloninov ar avea un caracter exclusiv procedural, fără dreptul de dispoziție asupra bunurilor masei debitoare, nu înlătură această deficiență. Și împuternicirea pentru semnarea și depunerea unei

acțiuni trebuie să provină de la un subiect competent să exprime voința persoanei juridice, indiferent de întinderea drepturilor conferite reprezentantului.

Cât privește conflictul de interese invocat în privința lichidatorului Anton Jerebțov, Completul judiciar subliniază că acesta nu poate fi considerat lipsit de relevanță pentru protejarea intereselor debitorului. Totuși, existența unui asemenea conflict nu determină, de drept, transferul atribuțiilor lichidatorului către Comitetul creditorilor sau către persoana desemnată de acesta. Art. 71 alin. (1) lit. c) din Legea insolvabilității prevede conflictul de interese ca motiv de destituire a administratorului/lichidatorului, iar alin. (3) reglementează desemnarea unui alt administrator/lichidator de către instanța de insolvabilitate.

Prin urmare, împrejurările invocate impun utilizarea mecanismelor de control prevăzute de legea specială, fără a permite instituirea, prin hotărârea Comitetului creditorilor, a unei reprezentări paralele a societății. Înscrisurile invocate în prezenta cauză nu demonstrează că Sergiu Sloninov ar fi dobândit, în condițiile acestei legi, atribuțiile necesare pentru reprezentarea SA „Anchir” în litigiul de contencios administrativ.

Totodată, faptul că hotărârea Comitetului creditorilor nu a fost anulată nu dispensează instanța de verificarea întinderii efectelor sale juridice. Constatarea că aceasta nu confirmă împuternicirea necesară semnării acțiunii nu echivalează cu anularea hotărârii și nici cu soluționarea unei contestații rezervate instanței de insolvabilitate. Instanța de contencios administrativ verifică exclusiv dacă documentul prezentat satisface cerințele art. 211 alin. (2) și art. 212 alin. (1) lit. c) din Codul administrativ.

Nici ordonanța PCCOCS din 27 ianuarie 2026 privind recunoașterea lui Sergiu Sloninov ca reprezentant al societății în cauza penală nu substituie această verificare. Ordonanța produce efecte în cadrul procedurii în care a fost emisă, iar acceptarea reprezentării în cauza penală nu conferă automat dreptul de reprezentare în orice alt proces. Instanța de contencios administrativ este obligată să aprecieze independent îndeplinirea condițiilor procesuale aplicabile cauzei cu care a fost sesizată.

În ceea ce privește susținerea că neajunsurile au fost înlăturate prin comunicarea din 9 mai 2026, Completul judiciar reține că depunerea unui răspuns în termenul acordat nu este echivalentă cu remedierea deficienței constatate. Încheierea din 5 mai 2026 impunea prezentarea dovezii împuternicirii de a semna acțiunea în numele societății. Întrucât înscrisurile depuse nu confirmă o asemenea împuternicire, neajunsul a persistat, fiind întrunite condițiile aplicării art. 207 alin. (2) lit. h) din Codul administrativ. Efectul prevăzut de art. 213 din același cod intervine numai în cazul înlăturării efective a neajunsurilor.

Urmare a celor expuse, Completul judiciar apreciază că respectarea cerințelor privind reprezentarea persoanei juridice urmărește asigurarea faptului că procesul este inițiat în baza unei manifestări de voință juridic valabile. În speță, reclamantei i-a fost acordată posibilitatea remedierii neajunsului, iar declararea inadmisibilității nu

soluționează fondul pretențiilor și, potrivit art. 207 alin. (4) din Codul administrativ, nu exclude adresarea repetată cu aceeași acțiune, cu respectarea condițiilor legale. În aceste circumstanțe, aplicarea cerințelor privind reprezentarea nu constituie un formalism excesiv și nu suprimă dreptul societății de acces la instanță.

Conform art. 24 alin.(1) din Codul administrativ, „*participanţii la procedura administrativă şi procedura de contencios administrativ trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi îndeplinească obligaţiile cu bună-credinţă, fără a încălca drepturile procesuale ale altor participanți*".

În conformitate cu art. 36 alin.(2) din Codul administrativ, „*instanţele de judecată competente aplică principiul supremației dreptului cu luarea în considerare a jurisprudenței Curții Europene pentru Drepturile Omului*".

Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudenţa sa constantă a reiterat că, ţine de obligaţia părţilor de a lua măsurile necesare privind protejarea drepturilor lor de acces la instanţă (a se vedea cauza *Van Harn v. Germania*, nr. 7557/03 din 11 septembrie 2007).

La fel, potrivit jurisprudenței Curții Europene, participanții la procesul de judecată trebuie să-și asume un rol activ, urmărind cu diligență derularea procesului și să dispună de bună-credință de drepturile lor procedurale. Or, fiind persoană interesată în judecarea acestei cauze, reclamanta trebuia să întreprindă acțiunile necesare pentru a-și proteja dreptul de acces la instanță, cu respectarea termenelor procesuale, sau să exercite cu diligență condițiile instituite de legiuitor pentru admisibilitatea acțiunii.

În aceste condiții, instanța de recurs constată că prima instanță a aplicat corect dispozițiile art. 207 alin. (2) lit. h) Cod administrativ, reținând că reclamanta nu a înlăturat în termenul stabilit neajunsurile constatate la depunerea acțiunii.

Completul judiciar subliniază că dreptul de acces la instanță presupune respectarea condițiilor legale de sesizare, inclusiv a celor referitoare la reprezentarea persoanei juridice. Aceste cerințe urmăresc asigurarea unei învestiri valabile a instanței și protejarea persoanei juridice împotriva inițierii unor proceduri în numele său de către persoane care nu dispun de împuternicirile necesare.

Completul judiciar specializat reiterează că, accesul la procedurile de contencios administrativ poate fi limitat, în special prin instituirea condițiilor de admisibilitate, domeniu în care statul se bucură de o anumită marjă de apreciere. Aceste limitări trebuie să urmărească un scop legitim, asigurându-se o proporţionalitate între interesul persoanei şi scopul legitim urmărit (*Guerin contra Franţei, 29 iulie 1998, § 37*). Totuşi, limitările nu trebuie să reducă la zero esenţa acestui drept. Regulile de procedură au scopul de a asigura o bună administrare a justiţiei şi, în special, a asigura securitatea raporturilor juridice, iar cei implicaţi în proceduri trebuie să se aştepte ca aceste reguli să fie aplicate (*Miragall Escolano ş.a. contra Spaniei, 25 ianuarie 2000, § 33*). Curtea Europeană a statuat că, dincolo de limitele care circumscriu conţinutului acestui drept, există loc pentru restrângeri aduse implicit.

Astfel, din considerentele menţionate şi având în vedere că nu au fost constatate careva temeiuri de fapt şi de drept, care ar duce la anularea încheierii contestate, Completul judiciar din cadrul Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ ajunge la concluzia de a respinge recursul ca fiind neîntemeiat şi de a menţine încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 22 mai 2026, ca întemeiată şi legală.

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

D E C I D E:

Se respinge recursul declarat de către SA „Anchir”.

Se menţine încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 22 mai 2026.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele şedinţei, judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii: Bostan Angela

Ghedrovici Nicolae